

از مبارزات کارگران پشتیبانی کنیم !

در ماه گذشته اعتراضات و اعتصابات کارگری همچنان ادامه داشته و محور اصلی این اعتراضات ، تاخیر یا عدم پرداخت دستمزد ها و حقوق کارگران بوده است .

بر طبق اخبار کارگران کارخانه جامکو ، در روز ۲۸ آبان ، در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایای خود به مدت ۱۲ ماه ، در مقابل استانداری تهران تجمع کردند . کارگران کارخانه بارش اصفهان نیز در ابتدای همان هفته به مدت چند روز جاده اصفهان - تهران را مسدود کرده و آمد و شد را دچار اختلال کرده بودند . کارگران بیش از چهار ماه است که مطالبات خود را دریافت نکرده اند . همچنین کارگران کارخانه نساجی و بافندگی رحیم زاده در اصفهان نیز بدنبال ماه ها عدم دریافت حقوق خود روز ۲۷ آبان در محوطه کارخانه تجمع کردند .

کارگران معادن فاریاب و پالایشگاه فرو آلیاژ روز ۲۶ آبان در مقابل فرمانداری بندر عباس دست به تجمع زدند . کارگران این مجتمع بیش از ۸ ماه است که حقوق دریافت نکرده اند . این کارگران چند روز قبل از این تظاهرات با حضور در اسکله فولاد بندر عباس ، از بارگیری محصولات این شرکت جلوگیری کرده بودند . روز دوشنبه ۲۲ آبان کارگران کارخانه چیت سازی بهشهر برای چندمین بار دست به تظاهرات زده و با تجمع در مقابل فرمانداری و راهپیمائی در خیابان های اصلی شهر ، ترافیک جاده اصلی مازندران و خراسان را مختل کردند . کارگران معترض خواهان پرداخت حقوق معوقه خود هستند .

کارکنان شهرداری مراغه و خوفا بیش از دو ماه است که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند . فرهنگیان گچساران از روز ۲۷ آبان با تجمع در محل اداره آموزش و پرورش نسبت به کاهش فوق العاده شغلی جذب مناطق محروم در منطقه گچساران اعتراض کرده و خواستار رسیدگی مسئولین به خواسته های آنها شدند . این تظاهرات چندین روز به طول انجامید .

مبارزات کارگران در شرائطی صورت می گیرد که طبقه کارگر ایران در شرائط بسیار دشوار اقتصادی و معیشتی قرار دارد . سیاست های حکومت هر روز شمار بیشتری از کارگران را به صف بیکاران می راند . حکومت هیچ برنامه روشنی برای حل مشکلات اقتصادی و بویژه مشکلات معیشتی کارگران و حقوق بگیران ندارد . تنها برنامه دولت خصوصی سازی و خلاص کردن گریبان خود از پاسخگوئی به نیاز های مردم است . بخش خصوصی نیز که دغدغه زندگی کارگران را ندارد ، تنها بدنبال کسب سود سریع و سرمایه گذاری در فعالیت های سودآور کوتاه مدت است . در شرائطی که کارگران به حال خود رها شده اند ، تنه راه حل باقی مانده برای آنها مبارزه برای حفظ حقوق خود می باشد . در این مبارزه اتحاد و همدلی کارگران و پشتیبانی از مبارزات یکدیگر ، تنها راه گسترش مبارزات و وادار کردن کارفرمایان و دولت به پذیرش خواسته های آنها است .

امروز بیش از هر زمان دیگر کارگران آگاه و پیشرو باید تلاش های خود را برای متحد کردن صفوف کارگران و غلبه بر پراکندگی و شکل گیری سازمان های مستقل کارگری دو چندان کنند . تنها مبارزه مستقل و سراسری کارگران می تواند موثر بوده و حکومت و کارفرمایان را به عقب نشینی وادارد .

هیئت اجرائی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱ آذر ۱۳۸۰ - ۲۲ نوامبر ۲۰۰۱